

Сахифамиз МЕҲМОНИ

ХУРСАНДЧИЛИК ДАН БОШҚА ТАШВИШ ҚОЛМАСИН

Кўпчилик қизиқчилар «Тўхтамурод ака менинг устозим бўладилар» дейишни ёқтиришади. Аксарият томошабинлар учун эса у киши салоҳиятли кулгу устасига айланган. «Тўхтамурод ака жиддий қиёфада туриб ҳам барчага қувноқлик, завқ бағишлай оладилар» дейишади айримлар.

Бугунги меҳмонимиз айнан шу кулгу устаси, ёшларнинг ғам-ўр устаси Тўхтамурод Азизов ёшларига неваралари Азизжонни олиб, анча-мунча нарсаларни ҳикоя қилиб бердилар.

— Санъат оламида ва айнан қизиқчилик соҳасида аслида узок йиллардан бўён меҳнат қиласиз-ку, лекин томошабинлар учун негадир сиз 5-6 йилдан бўён ишлаясииз. Нима учун шундай?

— Мен 1969 йилдан бўён кулгу улашаман. Авваллари телевидениеда ҳажвий ижрочиларнинг чиқиши чегараланган, «рамкага солинган». Унда маълум микдордаги қизиқчилар қатнашарди-ю, шу билан тамом эди. Энди бу гаплар билан мени қизиқчиликдан йироқ юрган, деб ўйлаш ҳам нотўғри. Чунки халқ сайиллари, байрам кечалари, турли йиғин ва томошаларда мунтазам иштирок этиб борардим. 80-йиллардан кейин, Обиджон, Мирзабек каби қизиқчиликка иштиёқи баланд йигитлар билан бирга ҳар хил сахна томошалари таяёрлаб, халқимиз ҳужумига ҳавола эта бошлаганимиз. Ундан илгарироқ, 60-йилларда эса уста санъаткор Абулқосим Тўйчиёв тўй, йиғинларда қизиқчилик қилардилар. Шу кишига эргашиб юриб қизиқчиликнинг сир-синоатларини эгалладим...

— Сизнингча халққа кулгу улашувчилар қандай хиллат эгаси бўлиши керак?

— Ҳамма ҳам кулгу устаси бўлавермайди. Халқнинг дарди, рўҳияти, кайфияти, унинг бир қанчалигию бор-йўғини ҳис этмаган одам қандай қизиқчи бўлади? Уни қизиқчи санъаткорлар сафига қўшишнинг ўзи ноўрин-ку! Енгил-ўқин кулгую масхарабошлигининг умри қисқадир.

Тўхтамурод ака билан суҳбат мубайида шундай жиддий инсон қандай қилиб қизиқчи бўлганига ҳайрон қолиб ўтирдик, шартта бир латифани бизга илдиндилар.

— «Бир йигит тижорат дўконига кириб сотувчидан сўрабди: «Анави кутидидаги нима? Япон телевизорими? Шундан тўртта беринг. Манави видеоманитофони, ундан ўн иккита олиб беринг. Нима, ҳаммаси юз минг бўлди-ми? Ана пулини олинг», деб дўкандан анча-мунча нарса харид қилиб чиқиб кетди. Эртасига худди шу дўконга ўша йиғиннинг дадаси — қаригина ота-дан кириб келибди-да: «Ойнинг ичидида ҳасса неча пул?» деб сўрабди. «Йигирма беш сўм». «Новсий шиша неча пул?» — яна сўрабди отахон. «Ўн беш сўм». «Вуй, мунча қиммат экан! Дебди отахон. Сотувчи: «Ота, кеча ўлингиз юз минг сўмлик нарса харид қилди, сиз нега буларни қиммат дебясиз?» деб сўрабди. Отахон ҳам пинганин бузмай: «Ўғлимнинг бошида дадаси бор, мен эса бир етирт етимиан», деб дўкандан чиқиб кетибди».

— Тўхтамурод ака, сизнинг айнан шундай соҳани таланишингизга нима туртки берган?

— Дадам жуда гапга чечан эдилар, жиддий қиёфада туриб ҳам анча-мунча қизиқ гапларни айтиб, кўпчиликки кўлдирардилар.

— Одамларга қувноқ кайфият улаиш ҳам осон эмас. Саҳнага чиқсангизу лекин ҳеч ким гапингизга қулмас, қизиқчи учун бундан ҳам мушкул аҳвол бўлмаса керак?

— Худоба шукри, хали менда бундай ҳолат бўлмаган. Агар халқни кўлдирши учун сахнага кўпчилик учун уқасинлар тўйи «муддатидан анча олдин» ўн-ўн беш кун аввалроқ бошланди. Гарчи хали бу йилги меҳнат таътилига фарсат этмаган бўлса-да, тўй баҳонаси раҳбарига вазиятни тунштирдим.

— Шу хонадоннинг қаттасиман, эртароқ бориб, унга ўзим бошқош бўлмасам бўлмайди.

— Ие, шунга ҳам ота ўри қизиқмади. — Ярни ҳазил, ярни чин маънода Тўйчиёвга жилмайди раҳбар. — Жазоси чойхонада битта кулнинг ўргулсин паловхонтўраю иккита беш юлдузли коньяк-да!

— Бизни ошдан қочирасизми, ҳужайин, — деди Тўйчиёв ҳам бую келмай, икки қўлини қўсига қўйиб. — Доим хизматингизга таяёрмиз. Хоҳлаган вақтингизни айтинг, биз таяёр, ака. Бир оғиз сўзингиз.

— Майли, шанба кўни пешинга хозирлик қуринг. Душанбадан сизга навабдан олдин таътил бериши ҳақидаги буйруққа имзо чекман.

— Раҳмат ҳужайин, раҳмат! Тўйга ҳам албатта бориб, ўзингиз бош бўласиз. Биздан қайтмасиз Аллошдан қайтсин, ака. Хуллас, тўйни аҳиллик, тотувлик, ҳамжihatлик билан ўтказиб олишга хозирлик ўша кунданок қизғин бошланди кетди.

ЯРИМТА БОШ

У сочлари ўсган, тўзиган ҳолда сартарошхонага кириб келди. Бироз навбат кутиб ўтиргандан сўнг, сартарош кўрсатган ўриндиққа ўтирди, беш дақиқа вақт ўрмасданок соч олиниб бўлди. Устадан неча сўм тўлашини сўради.

— 50 сўм, — деди сартарош. — Нега 50 сўм бўлар экан, бошимнинг тепасида бир дона ҳам тук йўқ. Шу сабабли беш дақиқига қолмасдан соччи олиб бўлдингиз. Шунинг учун мен сизга 25 сўм бераман, — деди миҳоз.

— Ақамулло, хафа бўлманг, — деди сартарош, — бизнинг нархномамизга яримта бош ёзилмаган, эллик сўм бераверинг.

ТОРТИБ ЮБОРАМАН

Холжўжа бўққисдан озик-овқат дўконидан бўшоб, мактабда ўқитувчилик қила бошлади. У арифметикадан дарс ўртаётиб, орқа партада ўтирган Жамол билан Камол дарсга қулоқ солмай алланамаларни гапшириб, хиринг-хиринг кулишиб ўтириганини пайқаб қолди. Тибнбх бериш мақсадига доскага чиқарди, дўкондан ўтган эмасми?

— Ҳозир иккалангни чакқандан тортиб юбораман, — деди жаҳли чиқиб. — Холжўжа ака, бизни кечиринг, бошқа гапшириб ўтирмаймиз. Лекин

қандай қилиб торсангиз тортавери- нг, биз бундан бир ҳафта илгари ҳайвонот бoйига борганимизда ўзимизни тортирган эдик, атиги 31 килодан чиқдик, — деди Жамол билан Камол.

МУЙЛОВНИНГ ХОСИЯТИ

Қўзйовнинг ўғли Ҳазраткул шаҳар атроф-муҳитни муҳофаза қилиш идорасида ишлайди. Унинг мўйлов кўйганини энди кўришим. У кўзида кўзойнак, бўйнида галстук шоҳқуна-

керак. Ҳавони айтмасизми, қимбё корхоналари, цемент ва асфальт чиқарувчи заводлар уни бўлғатиб турлади. Булар тўғрисида алоҳида маъруза қилиш мумкин. Энди мана бу мўйлов эса бурундан ўтишга ҳаракат қилаётган ифлос ҳавони озми-кўпми филтрлаб туради. Натижада мўйловли киши кечаю кундуз бемалол нафас олиб юриши мумкин, — деди Ҳазраткул, — мўйлов ўстиринг, ака, мўйлов.

ишга келган Маъмура деган қиз бор-ку, ўша диктофонга ўхшаб Замирага телефон қилишадими ё танишлари бир гап айтиб қўйишадими, оқизмай-тозимай ёқори мия деб атлашиб ўзининг касетасига ёзиб олади-да, қайтадан Замирага эшитиш учун қўйиб беради.

— Қани, яна ким нимага ўхшаркан? — сўрадим атайин қизиқсиниб. — Замиранинг ўзи бирдан антеннага ўхшайди, ҳамма ердан келаётган зарур-нозарур гапларга ҳам қулоқ солишини, гап пойлашни яхши қўради.

— Ҳўш, яна-чи? — Янами. Қодир ака нуқул масхарабошлик қилиб, томоша қўяверди. Уни қўрганимда негадир эсимга телевизор тушади. Каттакон, раңгли телевизор-чи... Ҳафа бўлмагину, сени негадир телефонга ўхшатаман. Ким гапирсаё ҳам демай, йўқ демай эшитаверасан.

— Ҳи, яхши, демак Саида опа — граммофон, Маъмура — диктофон, Замира — антенна, Қодир ака — телевизор, мен — телефонман, — дедим журттага қовоғимни уйиб, — қарая шу тобда негадир эртаю кеч тинимсиз сўзлайдиган радиокаранй кўз олдимга келяпти!

— Йўғ-ей, — уялиб кетди Дилобар, — жа-а радиокаранйга ўхшамасман?...

Нозима ИСЛОМОВА

Ҳангомалар

лардан бирида кетаётган экан, са- ломлашдик. Сўнг мен унга ҳазил ара- лаш дедим:

— Сенга мўйлов жуда ярашибди- да, яқинда мўйлов оши ер эканмиз- да.

— Бош устига, сиз билан ош есак яхши бўлади, лекин бу мўйловнинг хосияти жуда катта. Бутун ер юзида атроф-муҳитни муҳофаза қилишни экология иши деб аташди. Атроф- муҳит ўз-ўзидан булғанган эмас, ту- пор, сув, ҳавони сиз билан беш, яъни одамлар булғатган. Одамларнинг ло- қайдлиги сабабли атроф-муҳит иф- лосланиб келмоқда. Оддий мисол: ичиб турган сувимизда қалций миқ- дори 20 миллиграммдан ошмаслиги

КИМ НИМАГА УХШАЙДИ?

Дилобар билан бирга ишлашимиз, ёшимиз ҳам деярли баравар. Кун- ларнинг бирида у менга галати гап айтиб қолди:

— Биласанми, анави Саида опа бор-ку, режалаштириш бўлимидаги- чи, ўша худди эски граммофонга ўх- шайди-я!

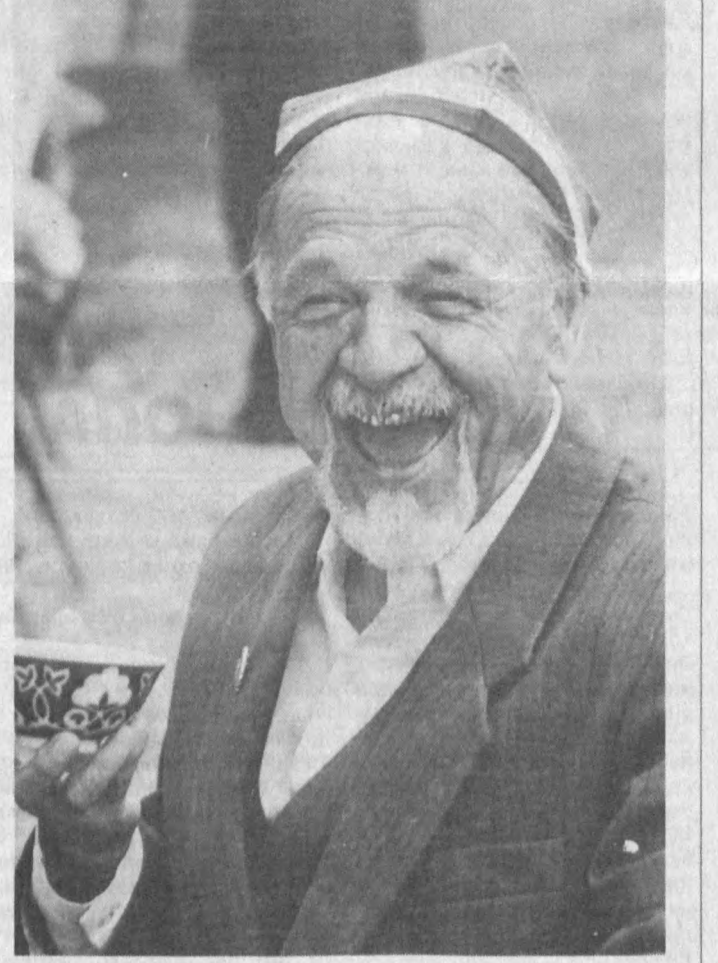
— Нега унақа деясан? — ажаб- ланиб сўрадим мен.

— Нимага бўларди, — кўзини пир- пиратди Дилобар, — қачон қарасанг фангиллаб битта эски гапни айлан- тиргани-айлантирган. Фирт грам- мафоннинг ўзинасида. Ҳа, кечагина



Кулинг дўстлар, умрингиз узок бўлади.

Юсуфжон қизиқ Шакаржонов.



Кўк чой деганини мириқиб қулгандан кейин хўласангда, лаббай?

Рустам Шарипов олган сурат.

Билса ҳазил...

ЯРАҚЧИЛАР

Чумчўқ сўйса қасбоб сўйсин деганлар, Катти ошини ошпаш қўйсин деганлар.

Солинди қўлига оларкан, дўстлар, Чоладаси етуб бўлсин деганлар...

Хонанда бор сўзларини чала айтур, Бошлаб қўйиб сўзини дер «Қийин байлдур».

Эслай олмай қўб қўзариб, бўзарганча, Алжин ташлаб, дарров ортга қайтур.

«Ҳофи» қўшиқнинг шеърини еслаб, Не қўлас экан дег ўйларди. Ҳали саҳнанинг чўнғини ютмай, Каттароқ уяво тадаб қиларди.

Қарасиб ва муллим илшн уладалаш, Билб қўйки, бажардннгим, ўзи бахт.

Уяновни қўса гўшлек холгалаш, Талмагирга энг оғир жазолардир тахт.

Отарин деб ном олганидн бир машўқ, Кичик тўйни пиясид қўлмас, деб қашўқ.

Катта тўйнинг худин сезиб қўлас гар, Ўзлааларин ваирон этарди шу чоқ.

Былганим бор, сузидан бол томали, Муслиқан чала-партин чаларди.

Кўйримчи зид, юзсиз, ялтўқи Албин айтсанг ўша замон тоғарди.

АҚРАЛИҚ

Янги обод даҳасида, Янги бозор очилган. Мевалар кўп пештахтада, Сабзавотлар сочилган.

Велосепдарларнинг миниб, Бордик қўшиқни икковлон. Уни-мунч харид қилиб, Оладик, пияз, бақжазон.

Велосепдарларни қўйиб, Биримиз қараб турадик. Иккинчимиз харид қилдиб, Ҳасили пулга бурадик.

Велозларнинг иккисини, Шу-да гапини тўғриси: Қулни шамгага қилиб, Миниб кетди ўғриш.

Келган боло шунга урсин, Ҳурсиндик биз зибла, Уғри тўғрига гишт қалаб, Уйга қайтдик пиеда.

Сайфи САМАРҚАНДИЙ.

Аския

КўЗ ПАЙРОВИ

ШОШИЙ: Шеърый хатимга Сиздан жавоб келармикан деб роса кўз тикиб ўтирибман.

МУЗАФФАР: Хотиржам бўлинг, жавоб ёзишга шошлаётганим йўқ. Уқмоқ ва эшитмоқ хўп яхши-ку, аммо кўз билан кўрганга не етсин деб, келишингизни кутмоқдаман.

ШОШИЙ: Менимча шеърый хатга тўғри жавоб ёзишга кўзингиз етмаётгандир, яхшиси тан олинг.

МУЗАФФАР: Мени маломат қилманг. Шеърый жавоб ёзишга кўзим етади. Сабр қилинг бир кўзлаб кўрай.

ШОШИЙ: Танқид ҳақиқатдан ҳам келажакнинг меваси. Танқид кўр кўзни ҳам очади.

МУЗАФФАР: Айрим гапларни эшитмасликка олган яхши, кўзни кўр, қулоқни қар қилганларнинг иши жойида.

ШОШИЙ: Мен Сизга ҳайронман. Телефонда кўз-қошдек дилга яқинсиз дейсиз-у, дўстларни кўз билан кўрай демайсиз.

МУЗАФФАР: «Қарс икки қўлдан чиқади» дейди халқимиз. Мажлирдан чиқиб, трамвайда сиқилиб кетаётганимни кўрибсиз-у. Бунч менга Сизни кўзи билан кўрганлар айтиди.

ШОШИЙ: Мен Сизни трамвайда мутлақо кўрганам йўқ, чунки мен кўзимни юмиб, «Қаро кўзим»ни тинглаб кетаётган эдим.

МУЗАФФАР: Тинглаш билан бирга, ашула айтишга уста экансиз. Тўнов кўнги йиғинда «Икки фаттон кўзларинг»ни маромига етказиб айтдингиз.

ШОШИЙ: Ҳамма нарса кўзингизга кўз бўлиб кўринса керак. Кечаги зиефатда бурмачани Сизга кўрсатиб бу нима десам, кўз-а деб жавоб бердингиз.

МУЗАФФАР: Мени кечиринг, рўпарамдаги сарвикома т билан кўз уриштириб ўтирган эдим, саволингизнинг магзини қақмабман.

ШОШИЙ: Уша «нозанин»ни хар бир танишингизга кўздай қўшим деб мактайсиз-у, орқасидан кўз олайтирасиз.

МУЗАФФАР: Мени маломат қилманг. Бизда унақанги но- маъқул қараш йўқ. Инсон боласига холисаниллоқ қўзуга боққандек боқаман.

ШОШИЙ: Дўст ачитиб гапиради. Очигини айтсам, ёмон кўздан асрасин деб, конвертга солиб, елимлаб юборган хатимга жавоб олгаманг учун Сиздан ҳафаман. Кеча-кундуз иш деб, азиз дўстларни кўзига кўринмаслик одобдан эмас.

МУЗАФФАР: Сизни тез-тез кўргим келлади-ю, ўзингиз ҳам «дом» олдим деб «кўз қўрмас, қулоқ эшитмас» даҳага кўчиб кетдингиз. Илоҳи бўлса марказни қўзланг.

ШОШИЙ: Мана энди, ҳақ ҳаммиша ўз жойида қарор топа- ди. Бозор иқтисодиети даврида машаққатли меҳнатингизни кўзсиз одам ҳам кўради.

МУЗАФФАР: Нима ҳам дердик. Аския ҳам ниҳоясига ет- ди. Тинчлик-омонлик бўлсин. Яқин кунда кўз билан кўриш- гунча хайр.

Сиддиқўжа УМАРХУЖАЕВ.

ЎЗИМ ГАПЛАШИБ ҚҶЯМАН

Ҳажвия

йўқ. Аллоҳнинг амри вожиб. Биз овоз бандалар бунга сўзсиз итоат қилмоғимиз ҳам фарз, ҳам қарз. Оқ шарпа шундай деди-ю, аста- секин кўздан ғойиб бўлди. Тўйчиёвнинг совуқ терга тушиб, чўчиб ўриндан турди-да, апил-тапил кийиниб таш- қарига чўкди. Электр нуруларидан ча- рогон булган катта ҳовлида эрталаб- та бош ташвирлар билан тиккилиб, дилида- гини тилига чиқарди: — Минг раҳмат сенга, болажоним. Отасиз қолган ука, сингилларнинг бош бўлиб, мен билан баравар емай едирдинг, киймай кийдирдинг. Ке- ленимга ҳам раҳмат. У ҳам етми қол- ган болаларимни мен қатори она бў- либ бағрига босди, оналик қилди. Худо хоҳласа, бу қилган яхшиликлар- нингизга сизларга худодан қайтади. Мен сизлардан умрбод розиман, бо- лам. Ишқилиб яхшилигингни кўрай

мат-қойим бўлади. Ош-ошда қола- ди, қўлар ёшга тўлади» Шу вақт ҳовли турдаги пешайвон зинасидан тўй таралди билан бир қок семирди, янада ярашиб, нуру- лий бўлиб кетган, ёши саксонларда ошган онаювизи у томон кела бошлади. Тўйчиёвнинг олдидан ўз хонаси томон ўтар экан, унга фахр ва ифтихор билан тиккилиб, дилида- гини тилига чиқарди: — Минг раҳмат сенга, болажоним. Отасиз қолган ука, сингилларнинг бош бўлиб, мен билан баравар емай едирдинг, киймай кийдирдинг. Ке- ленимга ҳам раҳмат. У ҳам етми қол- ган болаларимни мен қатори она бў- либ бағрига босди, оналик қилди. Худо хоҳласа, бу қилган яхшиликлар- нингизга сизларга худодан қайтади. Мен сизлардан умрбод розиман, бо- лам. Ишқилиб яхшилигингни кўрай

бўлмагандир хали. Билганида келар- ди, жуда йиллашни ҳам хотиради-да барака толгур. «Сув деганда шарбат берган жигарим! Нон деганда но- вот берган жигарим! деб ҳамманинг жигар-барини эзади. Қўзғини, кўзи- да ёши бўлмасам ҳам қулига дастур- мол ушлаб, рустдан ҳам жон қўйди- риб йилгаётган одамнинг овози, ва- рожагини беради. «Албатта унга ха- бар бериш керак».

У савол назари билан ҳовлига ти- қилган эди, кенжайо уқасининг юр- ганини кўриб, уни кузурига чорлади. — Акаларингни чақир! Биз зумда тўрт ака-ука ёнма-ён туриб, «Нима гап?» дегандай бир- бирларига маъноли боқишдик. — Бирор камчилик борми, акажон? — Назаримда ҳамма нарса етар- ли. Эрталабга яхши тайёргарлик кў- рилди. — Ошпаз ҳам, чойхоначи ҳам ўр- нида. Новвой ҳам иссиқ нончи ва- ктида етказиб беради, — дейишди улар бирин-кетин ўзларича ахборот бериб. — Фақат! — деди уқаларининг га- пини бўлиб Тўйчиёв уларга маънос тикилиб, кўзларига ёш олиб. — Фа- қат тўйда мен бўлмайман! — Нега? Нима учун? — Ҳа, нима гап? Тинчликми? — Назаримда ҳамма нарса етар- ли. Эрталабга яхши тайёргарлик кў- рилди. — Ошпаз ҳам, чойхоначи ҳам ўр- нида. Новвой ҳам иссиқ нончи ва- ктида етказиб беради, — дейишди улар бирин-кетин ўзларича ахборот бериб.

рининг елкаларига ташлаб, ас- тойдил кўз ёши қилиб, хўн-хўн йилгаб юборишди. Шу вақт пешайвондан Тўйчиёвнинг хоти- ни Фароғатдан чиқиб, ака-уқалар- нинг сўри олдида ҳам бўлишга- нини кўриб, уларга ақинлашди. — Ҳа, нима гап? Тинчликми? Тўрт оғайни ярим кечада яна бир- бор нарсанинг режасини қилая- сизларми? — Караса, ака-уқалар жим. Улар- ни кўзларидан ёш, юзлари не- гадир маънос, гамгян. — Нима гап, тинчликми? — Мен кетадиган бўлиб қол- дим, хотинжон, — деди ниҳоят Тўйчиёв орага тушган жимлик- ни бузиб, маънос оҳангда. — Каёқда? — Каёқда бўларди? У дунёга! — Нима, бирор элчи келди- ми? — Ҳа, Ихтиёр менда бўлмаси нима қилай? Эрталаб наҳорга олиб кетаман, деб икки оғайни бир этикча тикиб турганидан кейин кетаман-да! — Кетмайсиз, вассалом! Ҳеч қайқа кетмайсиз! Қани ўша Азро- рингизга, менга кўрсатинг-чи, у билан ўзим гаплашаман! Авва- ламбор тўйиёши деган одам ҳа- лиги отинг ўчурдан камроқ ичи- ши керак! Ичкиликни чирқанг- нинг хонасига ўт тушин! Тўй бошлангички, бошингиз ички- ликдан чиймайди! Энди бўлса, ҳамманинг ўтақасини ериб, ула- ман деб қуйдирасиз. Ухлаб, би- роз тинчинг! Васасангиз ҳам курсин! Шу тариқа хотиннинг бир оғиз сўзи, дағдағаси билан тўй азага айланмай қолди. Эрич ҳимон қи- либ, Азроилни ҳам йўлдан адаш- тирган бўлди хотинларга тасан- нолар булсин-ё!

Искандар РАҲМОН.

ХОХ ИМОНИНГ, ХОХ...

ТИНЧИМАГАН ҚАРИЯ

Номии жаҳонга танилган норвегиялик олим ва сабаҳати 82 ёшли Тур Хейердал яна янги экспедицияга ҳозирлик қўяпти...

ИККИ НОЛНИНГ БАҲОСИ

1999 йилнинг 31 декабрида соатлар 12 марта занг ургандан кейин (бу Шарқда 21 мартда юз беради) 2000 йил она сайёрамизга қадам қўяди...

ГОЗЛАР ҲУЖУМИ

Яқиндагина Буюк Британияда содир бўлган «қутурган сигирлар» воқеаси ҳаммининг ёдида бўлса керак...

ЯХШИЛИК БИЛАН ТУГАДИ

Бу гоёта таҳликали, лекин охири яхшилик билан тугаган воқеа Иудея саҳросининг дараларидан бирида содир бўлди...

АТИГИ ИККИ ОЙ ЯШАЙДИ

Асаларилар қанча яшайди, деган савол кўпчиликни қизиқтирса керак. Умуман асаларининг умри кичик бўлади...

УРГИМЧАККА ИПИ ҚУВВАТ

Табиатдаги энг ингичка ип-ургимчак ини (түри) нинг толаси экан. Улар одамнинг соч толасидан минг баробар ингичқароқдир...

БИЗ БИЛИБ-БИЛМАГАН ДУНЁ

Билсангиз, ҳайрон бўласиз. Энг кўпи паррандалардир. Бу шаклда кезиб юрган қантар ҳам эмас, бошқа майда-чуйда қушлар ҳам эмас...

МУАССИС

Муассис — таълим берувчи ташкилот. Унинг асосий мақсади — таълим бериб, кўникма ва маҳоратни шакллантириш...

ВАЗИРАМИЗ — ГОЛИБ

Жиззах шаҳрида эркин кураш бўйича бўлиб ўтган Ўзбекистон чемпионати натоғига етди. Унда республикамизнинг барча вилоят ва шаҳарларидан 200 нафардан ортиқ ёш полковлар беллашиди...

Курашимиз жуда қадим ва бой тарихга эга. Азал-азалдан элимиз ботир ва жасур полковлари билан донг таратиб келган...

Республика ва Жиззах вилояти кураш федерацияси ташкилотчилигида мусобақага Тошкент шаҳридан кураш фахрийларининг таклифи этилган...



Фавора фақатгина сақлиқ бахш этувчи эмас, балки гўзаллик тартовувчи ҳамдир.

Сув кўйгандек жим-жит залда суд ҳукми тингланмоқда. Ҳаммининг диққат-этибори бу қонли фожиянинг хотимаси нима билан тугашига қаратилган...

Зарифа ую юмушлари билан овора бўлди. Кейин чиқиб қараса Раҳмонхўжа ховлида бир ўзи хайёл суриб турибди...

ЖИНОЯТ ҲАЖОСИЗ ҚОЛМАЙДИ ТУНДАГИ НОПА

Жиноятнинг энглиги огири билан алмаштирилиб, унга ўлим ҳақоси тайинланган. Залда гала-говур бошланди...

— Қоньяк, 100 грамм. Истаги бажо келтирилди. Лекин қоньяк яхши кетмади. Яна чўнтак қавлади...

ТИЖОРАТ ХАБАРЛАРИ ВА ЭЪЛОНЛАР

Тошкент Давлат Иккинчи Тиббиёт институти қошида ташкил қилинган

ТИББИЁТ ЛИЦЕЙИ

Ўрта мактабнинг 9-синфини яхши ва аъло баҳолар билан муваффақиятли тугатган, тиббиётга қизиққан иқтидорли ўқувчиларни компьютер ёрдамида тест синовлари асосида...

МАКТАБ ЎҚУВЧИЛАРИ ДИҚҚАТИГА! ЁЗГИ ТАЪТИЛИМ БЕКОР ЎТМАСИН ДЕСАНГИЗ, ЎЗБЕК — ТУРК ТИЛ ВА КОМПЬЮТЕР МАРКАЗИ ИНГЛИЗ ТИЛИ ВА КОМПЬЮТЕР КУРСЛАРИГА ТАКЛИФ ҚИЛАДИ...

ШАҲАР ТЕЛЕФОН ТАРМОҒИ АБОНЕНЛАРИ ДИҚҚАТИГА! Алоқа иншоотларида режали равишда таъмирлаш ишлари олиб боришга муносабати билан Янгиобод, Гули Раъно, Самарқанд дарвоза, Меҳнатқаш (1,2-тор кўчалари), Болешивик, Дархон, Катта боғ, Ок олтин кўчаларида яшовчи 45-АТ абонентларида...

СЪЕЗД СТЕНОГРАФЛАРИ КИЧИК ДАВЛАТ КОРХОНАСИ МОВАРОУНАҲР КЎЧАСИ, 6-УЙ, ТОШКЕНТ ШАҲАР ҲОКИМИЯТИ БИНОСИГА КЎЧИВ ЎТДИ

КИДИРИЛМОҚДА РУСТАМОВА ФОТИМА АКРАМОВНА — Тошкент шаҳри, Чилонзор тумани, Байналмилад кўчаси, 39-уйда яшайди. 1996 йил 7 май куни уйдан чиқиб кетиб, қайтиб келмаган...

КИЙИМЛАРИ: қизил рангли дуррача, нўҳат гулли ҳалат, қизил гулли лозим, қизил тапоқча.

ҚАЙД ГУВОҲНОМАСИ БЕКОР ҚИЛИНАДИ.

ТОШКЕНТ ОҚШОМИ TOSHKENT OQSHOMI

Муассис: ТОШКЕНТ ШАҲАР ҲОКИМЛИГИ

Манзилмиш: 700000, Тошкент шаҳри, Матбуотчилар кўчаси, 32

Телефонлар: хатлар — 33-29-70; эълонлар: 33-81-42, 36-57-27.

Нашрият етказиб бериш масаллари бўйича турар жойлардаги почта бўлимларига ёки «Тошкент почтаси»га 33-74-05 телефонига мурожаат қилишнинг мумкин.